

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த
பெரிய திருவந்தாதி

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

பெரிய திருவந்தாதி

தனியன்

முந்துற்ற நெஞ்சே ! முயற்றி தரித்துரைத்து *
வந்தித்து வாய் ஆர வாழ்த்தியே *
சந்த முருகூரும் சோலை சூழ் மொய் பூம் பொருநல் *
குருகூரன் மாறன் பேர் கூறு

‡ முயற்றி சுமந்தெழுந்து *
முந்துற்ற நெஞ்சே *
இயற்றுவாய் எம்மொடு நீ கூடி *
நயப்புடைய நா ஈன் தொடைக் கிளவி *
உள் பொதிவோம் *
நற் பூவைப் பூ ஈன்ற வண்ணன் புகழ் || 1 ||

புகழ்வோம் பழிப்போம் *
புகழோம் பழியோம் *
இகழ்வோம் மதிப்போம் *
மதியோம் இகழோம் *
மற்றெங்கள் மால் ! செங்கண் மால் ! *
சீறல் நீ தீவினையோம் *
எங்கள் மால் கண்டாய் இவை || 2 ||

இவை அன்றே நல்ல *
இவை அன்றே தீய *

இவை என்றிவை அறிவனேலும் *
இவை எல்லாம் என்னால் அடைப்பு நீக்கொண்ணாது *
இறையவனே *
என்னால் செயற்பாலதென் || 3 ||

என்னின் மிகு புகழார் யாவரே *
பின்னையும் மற்றெண்ணில் *
மிகு புகழேன் யான் அல்லால் *
என்ன கருஞ்சோதிக் *
கண்ணன் கடல் புரையும் *
சீலப் பெருஞ்சோதிக்கென் நெஞ்சாள் பெற்று || 4 ||

பெற்ற தாய் நீயே *
பிறப்பித்த தந்தை நீ *
மற்றையார் ஆவாரும் நீ பேசில் *
எற்றேயோ மாய ! மா மாயவளை *
மாய முலை வாய் வைத்த *
நீ அம்மா ! காட்டும் நெறி || 5 ||

நெறி காட்டி *
நீக்குதியோ *
நின்பால் கரு மா முறி மேனி காட்டுதியோ *
மேல் நாள் அறியோமை *
என் செய்வான் எண்ணினாய் கண்ணனே *
ஈதுரையாய் என் செய்தால் என் படோம் யாம் || 6 ||

யாமே அரு வினையோம் சேயோம் *
என் நெஞ்சினார் தாமே *
அணுக்கராய்ச் சார்ந்தொழிந்தார் *

பூ மேய செம் மாதை *
நின் மார்வில் சேர்வித்து *
பார் இடந்த அம்மா ! நின் பாதத்தருகு || 7 ||

அருகும் சுவடும் தெரிவுணரோம் *
அன்பே பெருகும் மிக *
இது என் பேசீர் *
பருகலாம் பண் புடையீர் ! பார் அளந்தீர் ! *
பாவியேம் கண் காண்பரிய *
நுண் புடையீர் நும்மை நுமக்கு || 8 ||

நுமக்கடியோம் என்றென்று *
நொந்துரைத்தென் *
மாலார் தமக்கவர் தாம் சார்வரியர் ஆனால் *
எமக்கினி யாதானும் *
ஆகிடு காண் நெஞ்சே *
அவர் திறத்தே யாதானும் சிந்தித்திரு || 9 ||

இரு நால்வர் *
ஈரைந்தின் மேல் ஒருவர் *
எட்டோடொரு நால்வர் *
ஓர் இருவர் அல்லால் *
திருமாற்கு யாம் ஆர் வணக்கம் ஆர் *
ஏ பாவம் நல் நெஞ்சே *
நாமா மிக உடையோம் நாழ் || 10 ||

நாழால் அமர் முயன்ற *
வல் அரக்கன் இன் உயிரை *
வாழா வகை வலிதல் நின் வலியே *

ஆழாத பாரும் நீ வானும் நீ*
காலும் நீ தீயும் நீ*
நீரும் நீ ஆய் நின்ற நீ || 11 ||

நீ அன்றே ஆழ் துயரில்*
வீழ்விப்பான் நின்றுழன்றாய்*
போய் ஒன்று சொல்லி என் போ நெஞ்சே*
நீ என்றும் காழ்த்துபதேசம் தரினும்*
கைக்கொள்ளாய்*
கண்ணன் தாள் வாழ்த்துவதே கண்டாய் வழக்கு || 12 ||

வழக்கொடு மாறு கொள் அன்று*
அடியார் வேண்ட*
இழக்கவும் காண்டும் இறைவ ! இழப்புண்டே*
எம் ஆட்கொண்டாகிலும்*
யான் வேண்ட என் கண்கள்*
தம்மால் காட்டுன் மேனிச் சாய் || 13 ||

சாயால் கரியானை*
உள் அறியாராய் நெஞ்சே*
பேயார் முலை கொடுத்தார் பேயர் ஆய்*
நீ யார் போய்த் தேம் பூண் சுவைத்து*
ஊன் அறிந்தறிந்தும்*
தீ வினையாம் பாம்பார் வாய்க் கை நீட்டல் பார்த்தி || 14 ||

பார்த்தோர் எதிர் இதா நெஞ்சே*
படு துயரம் பேர்த்தோதப்*
பீடழிவாம் பேச்சில்லை*
ஆர்த்தோதம் தம் மேனி தாள் தடவத்*

தாம் கிடந்து*
தம்முடைய செம் மேனிக் கண் வளர்வார் சீர் || 15 ||

சீரால் பிறந்து*
சிறப்பால் வளராது*
பேர் வாமன் ஆகாக்கால் பேராளா*
மார்பாரப் புல்கி நீ உண்டுமிழ்ந்த*
பூமி நீர் ஏற்பரிதே*
சொல்லு நீ யாம் அறியச் சூழ்ந்து || 16 ||

சூழ்ந்தடியார் வேண்டினக்கால்*
தோன்றாது விட்டாலும்*
வாழ்ந்திடுவர் பின்னும் தம் வாய் திறவார்*
சூழ்ந்தெங்கும் வாள் வரைகள் போல் அரக்கன்*
வன் தலைகள் தாம் இடிய*
தாள் வரை வில் ஏந்தினார் தாம் || 17 ||

தாம்பால் ஆப்புண்டாலும்*
அத்தமும்பு தான் இளகப்*
பாம்பால் ஆப்புண்டு பாடுற்றாலும்*
சோம்பாதிப்பல் உருவை எல்லாம்*
படர்வித்த வித்தா*
உன் தொல் உருவை யார் அறிவார் சொல்லு || 18 ||

சொல்லில் குறை இல்லை*
சூதறியா நெஞ்சமே*
எல்லி பகல் என்னாதெப்போதும்*
தொல்லைக் கண் மாத் தானைக்கெல்லாம்*

ஓர் ஐவரையே மாறாக *
காத்தானைக் காண்டும் நீ காண் || 19 ||

காணப் புகில் அறிவு *
கைக் கொண்ட நல் நெஞ்சம் *
நாணப் படும் அன்றே நாம் பேசில் *
மாணி உரு ஆகிக் கொண்டு *
உலகம் நீர் ஏற்ற சீரான் *
திரு ஆகம் தீண்டிற்றுச் சென்று || 20 ||

சென்றங்கு வெந்நரகில் *
சேராமல் காப்பதற்கு *
இன்றிங்கென் நெஞ்சால் இடுக்குண்ட *
அன்றங்குப் பார் உருவும் பார் வளைத்த நீர் உருவும் *
கண் புதையக் *
கார் உருவன் தான் நிமிர்த்த கால் || 21 ||

காலே பொதத் திரிந்து *
கத்துவராம் இன நாள் *
மாலார் குடி புகுந்தார் என் மனத்தே *
மேலால் தருக்கும் இடம் பாட்டினொடும் *
வல் வினையார் தாம் *
வீற்றிருக்கும் இடம் காணாதிளைத்து || 22 ||

இளைப்பாய் இளையாப்பாய் *
நெஞ்சமே ! சொன்னேன் *
இளைக்க நமன் தமர்கள் பற்றி இளைப்பெய்த *
நாய் தந்து மோதாமல் *

நல்குவான் நல் காப்பான் *
தாய் தந்தை எவ் உயிர்க்கும் தான் || 23 ||

தானே தனித் தோன்றல் *
தன் அளப்பொன்றில்லாதான் *
தானே பிறர்கட்கும் தற்றோன்றல் *
தானே இளைக்கில் பார் கீழ் மேலாம் *
மீண்டமைப்பான் ஆனால் *
அளக்கிற்பார் பாரின் மேல் ஆர் || 24 ||

ஆரானும் ஆதானும் செய்ய *
அகல் இடத்தை ஆராய்ந்து *
அது திருத்தல் ஆவதே *
சீர் ஆர் மனத்தலை *
வன் துன்பத்தை மாற்றினேன் *
வானோர் இனத் தலைவன் கண்ணனால் யான் || 25 ||

யானும் என் நெஞ்சும் *
இசைந் தொழிந்தோம் *
வல் வினையைக் கானும் மலையும் புகக் கடிவான் *
தான் ஓர் இருள் அன்ன மா மேனி *
எம் இறையார் தந்த *
அருள் என்னும் தண்டால் அடித்து || 26 ||

அடியால் படி கடந்த முத்தோ *
அதன்றேல் முடியால் *
விசும்பளந்த முத்தோ *
நெடியாய் ! செறி கழல்கள் தாள் நிமிர்த்துச் *

சென்றுலகம் எல்லாம் *
அறிகில மால் நீ அளந்த அன்று || 27 ||

அன்றே நம் கண் காணும் *
ஆழியான் கார் உருவம் *
இன்றே நாம் காணாதிருப்பதுவும் *
என்றேனும் கட்கண்ணால் *
காணாத அவ்வுருவை *
நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணேல் காணும் உணர்ந்து || 28 ||

உணர ஒருவர்க்கு *
எளியனே செவ்வே *
இணரும் துழாய் அலங்கல் எந்தை *
உணரத் தனக்கெளியர் எவ்வளவர் *
அவ்வளவன் ஆனால் *
எனக்கெளியன் எம் பெருமான் இங்கு || 29 ||

இங்கில்லை *
பண்டு போல் வீற்றிருத்தல் *
என்னுடைய செங்கண் மால் சீர்க்கும் சிறிதுள்ளம் *
அங்கே மடி அடக்கி நிற்பதனில் *
வல் வினையார் தாம் *
மீண்டடி எடுப்பதன்றோ அழகு || 30 ||

அழகும் அறிவோமாய் *
வல் வினையும் தீர்ப்பான் *
நிழலும் அடி தாறும் ஆனோம் *
சுழலக் குடங்கள் *

தலை மீதெடுத்துக் கொண்டாடி *
அன்றத் தடங்கடலை மேயார் தமக்கு || 31 ||

தமக்கடிமை வேண்டுவார் *
தாமோதரனார் தமக்கு *
அடிமை செய் என்றால் செய்யாது *
எமக்கென்றும் தாம் செய்யும் தீ வினைக்கே *
தாழ்வுறுவர் நெஞ்சினார் *
யாம் செய்வதில் விடத்திங்கியாது || 32 ||

யாதானும் ஒன்றறியில் *
தன் உகக்கில் என் கொலோ *
யாதானும் நேர்ந்தணுகா ஆறு தான் *
யாதானும் தேறுமா செய்யா *
அசுரர்களை *
நேமியால் பாறு பாறாக்கினான் பால் || 33 ||

பால் ஆழி நீ கிடக்கும் பண்பை *
யாம் கேட்டேயும் கால் ஆழும் *
நெஞ்சழியும் கண் சுழலும் *
நீல் ஆழிச் சோதியாய் ! ஆதியாய் ! *
தொல்வினை எம்பால் கடியும் *
நீதியாய் ! நற்சார்ந்து நின்று || 34 ||

நின்றும் இருந்தும் *
கிடந்தும் திரிதந்தும் *
ஒன்றுமோ ஆற்றான் என் நெஞ்சகலான் *
அன்றங்கை வன் புடையால் பொன் பெயரோன் *

வாய் தகர்த்து மார் விடந்தான் *
அன்புடையன் அன்றே அவன் || 35 ||

அவனாம் இவனாம் உவனாம் *
மற்றும்பர் அவனாம் *
அவன் என்றிராதே *
அவனாம் அவனே எனத் தெளிந்து *
கண்ணனுக்கே தீர்ந்தால் *
அவனே எவன் ஏலும் ஆம் || 36 ||

ஆமாற்றிவுடையர் *
ஆவதரிதன்றே *
நாமே அது உடையோம் நன் நெஞ்சே *
பூ மேய் மதுகரமே *
தண் துழாய் மாலாரை *
வாழ்த்தாம் அது கரமே அன்பால் அமை || 37 ||

அமைக்கும் பொழுதுண்டே *
ஆராயில் நெஞ்சே *
இமைக்கும் பொழுதும் இடைச்சி குமைத்திறங்கள் *
ஏசியே ஆயினும் *
ஈன் துழாய் மாயனையே *
பேசியே போக்காய் பிழை || 38 ||

பிழைக்க முயன்றோமோ *
நெஞ்சமே ! பேசாய் *
தழைக்கும் துழாய் மார்வன் தன்னை *
அழைத்தொருகால் போய் உபகாரம் *

பொலியக் கொள்ளாது *
அவன் புகழே வாய் உபகாரம் கொண்ட வாய்ப்பு || 39 ||

வாய்ப்போ இது ஒப்ப *
மற்றில்லை வா நெஞ்சே *
போய்ப் போ ஓய் வெந்நரகில் பூவியேல் *
தீப் பால பேய்த் தாய் *
உயிர்களாய்ப் பால் உண்டு *
அவள் உயிரை மாய்த்தானை வாழ்த்தே வலி || 40 ||

வலியம் என நினைந்து *
வந்தெதிர்ந்த மல்லர் *
வலிய முடி இடிய வாங்கி *
வலிய நின் பொன் ஆழிக் கையால் *
புடைத்திடுதி கீளாதே *
பல் நாளும் நிற்கும் இப்பார் || 41 ||

பார் உண்டான் பார் உமிழ்ந்தான் *
பார் இடந்தான் பார் அளந்தான் *
பார் இடம் முன் படைத்தான் என்பரால் *
பார் இடம் ஆவானும் *
தான் ஆனால் ஆர் இடமே *
மற்றொருவர்க்காவான் புகாவால் அவை || 42 ||

அவயம் என நினைந்து *
வந்த சுரர் பாலே *
நவையை நளிர்விப்பான் தன்னை *
கவையில் மனத்துயர வைத்திருந்து *

வாழ்த்தாதார்க்குண்டோ *
மனத் துயரை மாய்க்கும் வகை || 43 ||

வகை சேர்ந்த நல் நெஞ்சும் *
நா உடைய வாயும் *
மிக வாய்ந்து வீழா எனிலும் *
மிக வாய்ந்து மாலைத் தாம் *
வாழ்த்தாதிருப்பர் இது அன்றே *
மேலைத்தாம் செய்யும் வினை || 44 ||

வினையார் தர முயலும் *
வெம்மையை அஞ்சி *
தினையாம் சிறிதளவும் செல்ல நினையாது *
வாசகத்தால் ஏத்தினேன் *
வானோர் தொழுதிறைஞ்சும் *
நாயகத்தான் பொன் அடிக்கள் நான் || 45 ||

நான் கூறும் கூற்றாவது *
இத்தனையே *
நாள் நாளும் தேங்கோத நீர் உருவன் செங்கண் மால் *
நீங்காத மா கதியாம் *
வெந்நரகில் சேராமல் காப்பதற்கு *
நீ கதியா நெஞ்சே ! நினை || 46 ||

நினைத்திறைஞ்சி மானிடவர் *
ஒன்றிரப்பர் என்றே *
நினைத்திடவும் வேண்டா நீ நேரே *
நினைத்திறைஞ்ச எவ்வளவர் *

எவ்விடத்தோர் மாலே அது தானும் *
எவ்வளவும் உண்டோ எமக்கு || 47 ||

எமக்கு யாம் விண் நாட்டுக்கு *
உச்சமதாம் வீட்டை *
அமைத்திருந்தோம் அஃதன்றே யாம் ஆறு *
அமைப் பொலிந்த மென் தோளி காரணமா *
வெம் கோட்டேறேழ் உடனே *
கொன்றானையே மனத்துக் கொண்டு || 48 ||

கொண்டல் தான் மால் வரை தான் *
மா கடல் தான் கூர் இருள் தான் *
வண்டறாப் பூவை தான் மற்றுத்தான் *
கண்ட நாள் கார் உருவம் காண்தோறும் *
நெஞ்சோடும் *
கண்ணனார் பேர் உருவென்றெம்மைப் பிரிந்து || 49 ||

பிரிந்தொன்று நோக்காது *
தம்முடைய பின்னே *
திரிந்துழலும் சிந்தனையார் தம்மை *
புரிந்தொரு கால் ஆவா ! என இரங்கார் *
அந்தோ ! வலிதே கொல் *
மா வாய் பிளந்தார் மனம் || 50 ||

மனம் ஆளும் ஓர் ஐவர் *
வன் குறும்பர் தம்மை *
சின மாள்வித்தோர் இடத்தே சேர்த்து *
புனம் ஏய தண் துழாயான் அடியைத் *

தாம் காணும் அஃதன்றே *
வண் துழாம் சீரார்க்கு மாண்பு || 51 ||

மாண் பாவித்தந்நான்று *
மண் இரந்தான் *
மாயவள் நஞ்சுண் பாவித்துண்டான் *
அதோர் உருவம் *
காண்பான் நம் கண்ணவா *
மற்றொன்று காண் உறா *
சீர் பரவாதுண்ண வாய் தான் உறுமோ ஒன்று || 52 ||

ஒன்றுண்டு செங்கண் மால் ! *
யான் உரைப்பது *
உன் அடியார்க்கென் செய்வன் என்றே இருத்தி நீ *
நின் புகழில் வைகும் *
தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ *
நீ அவர்க்கு வைகுந்தம் என்றருளும் வான் || 53 ||

வானோ மறி கடலோ *
மாருதமோ தீ அகமோ *
கானோ ஒருங்கிற்றும் கண்டில மால் *
ஆன் ஈன்ற கன்றுயரத் தாம் எறிந்து *
காய் உதிர்த்தார் தாள் பணிந்தோம் *
வன் துயரை ஆ ஆ ! மருங்கு || 54 ||

மருங்கோதம் மோதும் *
மணி நாகணையார் *
மருங்கே வர அரியர் ஏலும் *
ஒருங்கே எமக்கவரைக் காணலாம் *

எப்பொழுதும் உள்ளால் *
மனக் கவலை தீர்ப்பார் வரவு || 55 ||

வரவாறொன்றில்லை ஆல் வாழ்வினிதால் *
எல்லே ! ஒருவாறு *
ஒருவன் புகாவாறு *
உரு மாறும் ஆயவர் தாம் சேயவர் தாம் *
அன்றுலகம் தாயவர் தாம் *
மாயவர் தாம் காட்டும் வழி || 56 ||

வழித் தங்கு வல் வினையை *
மாற்றானோ நெஞ்சே *
தழீ இக்கொண்டு போர் அவுணன் தன்னை *
சுழித்தெங்கும் தாழ்விடங்கள் பற்றிப் *
புலால் வெள்ளம் தான் உகள் *
வாழ்வடங்க மார்விடந்த மால் || 57 ||

மாலே ! படிச் சோதி மாற்றேல் *
இனி உனது பாலே போல் *
சீரில் பழுத்தொழிந்தேன் *
மேலால் பிறப்பின்மை பெற்று *
அடிக்கீழ்க் குற்றேவல் அன்று *
மறப்பின்மை யான் வேண்டும் மாடு || 58 ||

மாதே வரப் பெறுவராம் என்றே *
வல் வினையார் காடானும் ஆதானும் *
கை கொள்ளார் *
ஊடே போய்ப் பேர் ஓதம் சிந்து *

திரைக் கண்வளரும் *
பேராளன் பேர் ஓதச் சிந்திக்கப் பேர்ந்து || 59 ||

பேர்ந்தொன்று நோக்காது *
பின் நிற்பாய் நில்லாப்பாய் *
ஈந் துழாய் மாயனையே என் நெஞ்சே *
பேர்ந்தெங்கும் தொல்லை மா வெந்நரகில் *
சேராமல் காப்பதற்கு *
இல்லை காண் மற்றோர் இறை || 60 ||

இறை முறையான் சேவடிமேல் *
மண் அளந்த அந்நாள் *
மறை முறையால் வானாடர் கூடி *
முறை முறையின் தாதிலகு *
பூத்தெளித்தால் ஒவ்வாதே *
தாழ் விசும்பின் மீதிலகித் தான் கிடக்கும் மீன் || 61 ||

மீன் என்னும் கம்பில் *
வெறி என்னும் வெள்ளி வேய் *
வான் என்னும் கேடிலா வான் குடைக்கு *
தான் ஓர் மணிக் காம்பு போல் *
நிமிர்ந்து மண் அளந்தான் *
நங்கள் பிணிக்காம் பெரு மருந்து பின் || 62 ||

பின் துரக்கும் காற்றிழிந்த *
சூல் கொண்டல் பேர்ந்தும் போய் *
வன் திரைக்கண் வந்தணைந்த வாய்மைத்தே *
அன்று திருச் செய்ய நேமியான் *

தீ அரக்கி மூக்கும் *
பருச் செவியும் ஈர்ந்த பரன் || 63 ||

பரனாம் அவன் ஆதல் *
பாவிப்பர் ஆகில் *
உரனால் ஒரு மூன்று போதும் *
மரம் ஏழ் அன்று எய்தானைப் *
புள்ளின் வாய் கீண்டானையே *
அமரர் கைதான் தொழாவே கலந்து || 64 ||

கலந்து நலியும் *
கடுந் துயரை நெஞ்சே *
மலங்க அடித்து மடிப்பான் *
விலங்கல் போல் தொல் மாலைக் கேசவனை *
நாரணனை மாதவனை *
சொல் மாலை எப்பொழுதும் சூட்டு || 65 ||

சூட்டாய நேமியான் *
தொல் அரக்கன் இன் உயிரை *
மாட்டே துயர் இழைத்த மாயவனை *
ஈட்ட வெறி கொண்ட *
தண் துழாய் வேதியனை *
நெஞ்சே ! அறி கண்டாய் சொன்னேன் அது || 66 ||

அதுவோ நன்றென்று *
அங்கமர் உலகோ வேண்டில் *
அதுவோ பொருள் இல்லை அன்றே *
அது ஒழிந்து மண் நின்றாள்வேன் எனிலும் *

கூடும் மட நெஞ்சே *
கண்ணன் தாள் வாழ்த்துவதே கல் || 67 ||

கல்லும் கனை கடலும் *
வைகுந்த வானாடும் *
புல் என்றொழிந்தன கொல் ஏ பாவம் *
வெல்ல நெடியான் நிறம் கரியான் *
உள் புகுந்து நீங்கான் *
அடியேனதுள்ளத்தகம் || 68 ||

அகம் சிவந்த கண்ணினராய் *
வல் வினையர் ஆவார் *
முகம் சிதைவராம் அன்றே முக்கி *
மிகும் திருமால் சீர்க் கடலை உள் பொதிந்த *
சிந்தனையேன் தன்னை *
ஆர்க்கடல் ஆம் செவ்வே அடர்த்து || 69 ||

அடர் பொன் முடியானை *
ஆயிரம் பேரானை *
சுடர் கொள் சுடர் ஆழியானை *
இடர் கடியும் மாதா பிது ஆக *
வைத்தேன் எனதுள்ளே *
யாதாகில் யாதே இனி || 70 ||

இனி நின்று நின் பெருமை *
யான் உரைப்பதென்னே *
தனி நின்ற சார்விலா மூர்த்தி *
பனி நீர் அகத்துலவு *

செஞ்சடையான் ஆகத்தான் *
நான்கு முகத்தான் நின் உந்தி முதல் || 71 ||

முதலாம் திரு உருவம் மூன்றென்பர் *
ஒன்றே முதல் ஆகும் *
மூன்றுக்கும் என்பர் *
முதல்வா நிகர் இலகு கார் உருவா ! *
நின் அகத்ததன்றே *
புகர் இலகு தாமரையின் பூ || 72 ||

பூவையும் காயாவும் *
நீலமும் பூக்கின்ற *
காவி மலர் என்றும் காண் தோறும் *
பாவியேன் மெல் ஆவி *
மெய் மிகவே பூரிக்கும் *
அவ்வவை எல்லாம் பிரான் உருவே என்று || 73 ||

என்றும் ஒரு நாள் *
ஒழியாமை யான் இரந்தால் *
ஒன்றும் இரங்கார் உருக் காட்டார் *
குன்று குடை ஆக *
ஆ காத்த கோவலனார் *
நெஞ்சே ! புடை தான் பெரிதே புவி || 74 ||

புவியும் இரு விசும்பும் *
நின் அகத்த *
நீ என் செவியின் வழி புகுந்தென் உள்ளாய் *
அவிவின்றி யான் பெரியன் நீ பெரியை *

என்பதனை யார் அறிவார் *
ஊன் பருகு நேமியாய் ! உள்ளு || 75 ||

உள்ளிலும் உள்ளம் தடிக்கும் *
வினைப் படலம் *
விள்ள விழித்துன்னை மெய் உற்றால் *
உள்ள உலகளவும் *
யானும் உளன் ஆவன் என் கொலோ *
உலகளந்த மூர்த்தி ! உரை || 76 ||

உரைக்கில் ஓர் சுற்றத்தார் *
உற்றார் என்றாரே *
இரைக்கும் கடல் கிடந்த எந்தாய் *
உரைப்பெல்லாம் நின் அன்றி *
மற்றிலேன் கண்டாய் *
எனதுயிர்க்கோர் சொல் நன்றி ஆகும் துணை || 77 ||

துணை நாள் பெருங்கிளையும் *
தொல் குலமும் *
சுற்றத்தினை நாளும் இன்புடைத்தா மேலும் *
கணை நாணில் ஓவாத் தொழிற் சார்ங்கன் *
தொல் சீரை நல் நெஞ்சே *
ஓவாத ஊணாக உண் || 78 ||

உள் நாட்டுத் தேசன்றே ! *
ஊழ் வினையை அஞ்சுமே *
விண் நாட்டை ஒன்றாக மெச்சுமே *
மண் நாட்டில் ஆர் ஆகி *

எவ் இழி விற்றானாலும் *
ஆழியங்கைப் பேராயற்காள் ஆம் பிறப்பு || 79 ||

பிறப்பிறப்பு மூப்பு *
பிணி துறந்து *
பின்னும் இறக்கவும் இன்புடைத்தா மேலும் *
மறப்பெல்லாம் ஏதமே *
என்றல்லால் எண்ணுவனே *
மண் அளந்தான் பாதமே ஏத்தாப் பகல் || 80 ||

பகல் இரா என்பதுவும் *
பாவியாது *
எம்மை இகல் செய்து *
இரு பொழுதும் ஆள்வர் *
தகவாத் தொழும்பர் இவர் சீர்க்கும் *
துணை இலர் என்றோரார் *
செழும் பரவை மேயார் தெரிந்து || 81 ||

தெரிந்துணர்வொன்றின்மையால் *
தீ வினையேன் *
வாளா இருந்தொழிந்தேன் *
கீழ் நாள்கள் எல்லாம் *
கரந்துருவின் அம்மானை *
அந்நான்று பின் தொடர்ந்த *
ஆழி அங்கை அம்மானை ஏத்தாதயர்த்து || 82 ||

அயர்ப்பாய் அயராப்பாய் *
நெஞ்சமே ! சொன்னேன் *
உயப்போம் நெறி இதுவே கண்டாய் *

செயற்பால அல்லவே செய்கிறுதி *
நெஞ்சமே ! அஞ்சினேன் *
மல்லர் நாள் வவ்வினனை வாழ்த்து || 83 ||

வாழ்த்தி அவன் அடியைப் *
பூப் புனைந்து *
நின் தலையைத் தாழ்த்து *
இரு கை கூப்பென்றால் கூப்பாது பாழ்த்த விதி *
எங்குற்றாய் என்றவனை *
ஏத்தாதென் நெஞ்சமே *
தங்கத்தான் ஆம் ஏலும் தங்கு || 84 ||

தங்கா முயற்றிய ஆய்த் *
தாழ் விசும்பின் மீது பாய்ந்து *
எங்கே புக்கெத் தவம் செய்திட்டன கொல் *
பொங்கோதத் தண்ணம் பால் வேலை வாய்க் *
கண்வளரும் *
என்னுடைய கண்ணன் பால் நல் நிறம் கொள் கார் || 85 ||

‡ கார் கலந்த மேனியான் *
கை கலந்த ஆழியான் *
பார் கலந்த வல் வயிற்றான் பாம்பணையான் *
சீர் கலந்த சொல் நினைந்து போக்காரேல் *
சூழ் வினையின் ஆழ் துயரை *
என் நினைந்து போக்குவர் இப்போது || 86 ||

‡ இப்போதும் இன்னும் *
இனிச் சிறிது நின்றாலும் *
எப்போதும் ஈதே சொல் என் நெஞ்சே *

எப்போதும் கை கழலா நேமியான் *
நம்மேல் வினை கடிவான் *
மொய் கழலே ஏத்த முயல் || 87 ||

தசக அடிவரவு — முயற்றி நாழ் சென்று அழகு வலியம் மனமாளும்
இறைமுறையான் இனி பகல் ஒருபேர்

பெரிய திருவந்தாதி முற்றிற்று
நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்